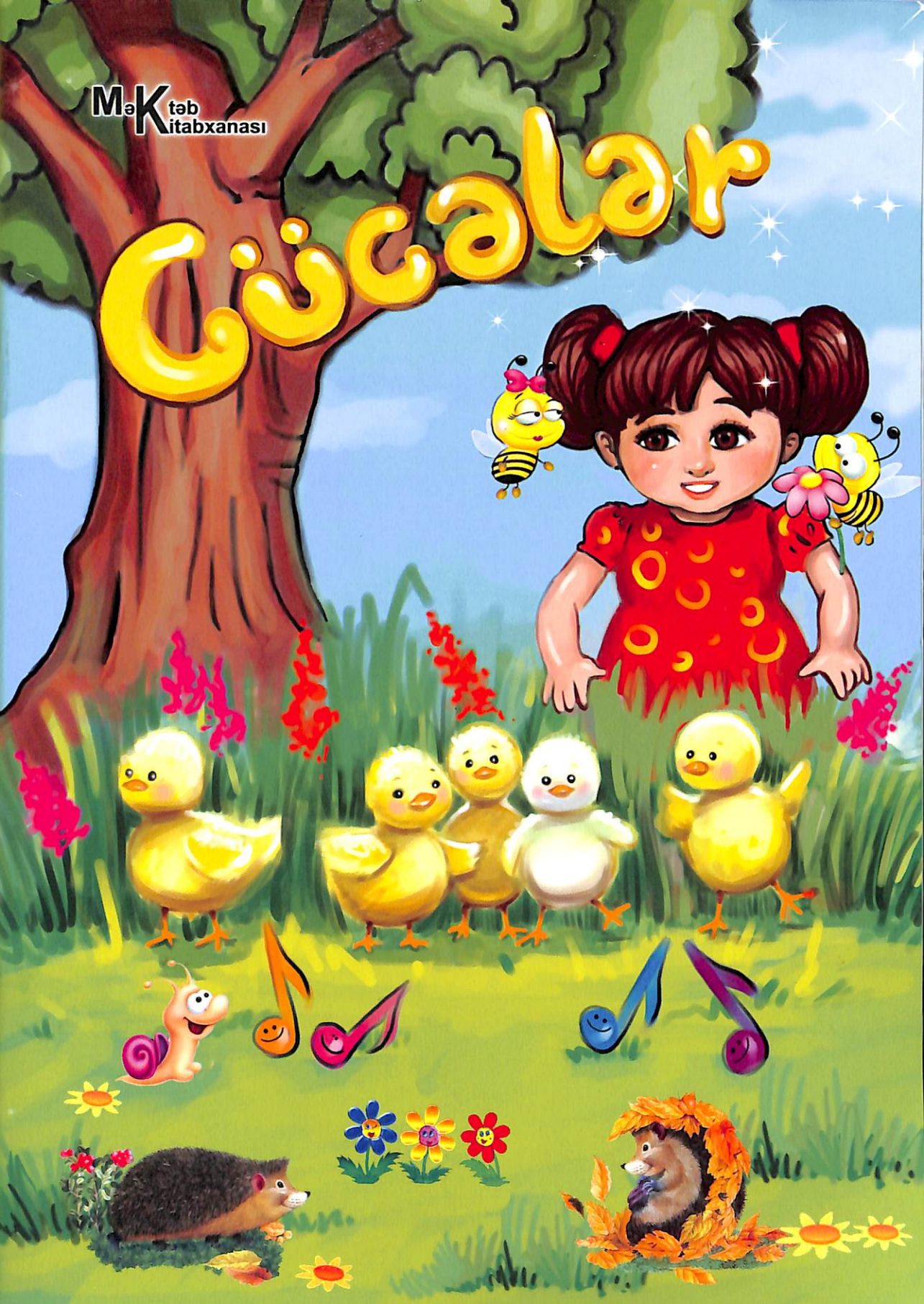

MəK təb
Kitabxanası

Cücələr

S. 170-3
0 02

MəK^{təb}
kitabxanası

CÜCƏLƏR

2015 - fənd,

F. Köçərli adına
Azərbaycan Dövlət Uşaq
KİTABXANASI
iNV. № 53670

BAKI-2009

Tərtib edəni və redaktoru
Sevinc Nuruqızı

C 99 **Cücələr** (*şeirlər toplusu*). Bakı, «Aspoliqraf», 2009, 32 səh.

Kitabda müasir uşaq şairlərinin şeirləri toplanmışdır. Xanımana Əlibəyli, Kamal İskəndər, Ələkbər Salahzadə, İlyas Tapdıq, Zahid Xəlil, Rafiq Yusifoğlu, Qəşəm İsabəyli, Ələmdar Quluzadə, Qəşəm Nəcəfzadə və Sevinc Nuruqızı yaradıcılığından seçilmiş şeir nümunələri ibtidai sinif şagirdləri üçün nəzərdə tutulmuşdur.

C 4803060202 2009
053

© «Aspoliqraf», 2009

Bədii və texniki redaktor: *Abdulla Ələkbərov*
Kompyuterçi dizaynerlər: *Səbinə Məmmədova, Römən Quliyev*
Korrektor: *Ülkər Şahmuradova*

Çapa imzalanmışdır 17.12.2009.
Kağız formatı 70x100^{1/16}. Sifariş 54.
Qiyməti müqavilə ilə.

«Aspoliqraf» Nəşriyyat-Poliqrafiya MMC
Bakı, AZ1052, F.Xoyski, 121[^]
www.aspoligraf_az@yahoo.com
Tel.: (994-12) 567-81-28/29

Bala məhəbbəti

Dəryalarca olarmı,
Ananın məhəbbəti?!
Bir günəşə dolarmı,
İstisi, hərarəti?!
Geniş göylər qədərdir,
Balaya məhəbbəti.
Onu ölçmək hədərdir,
Yoxdur bir nəhayəti.

Nahar

Ət atdılar pişiyə,
Toplan da gəldi iyə.
Xırt-xırt salan siçandır...
Qaranquş yeyir cücü,
Çox olsun onun gücü.

Uğur südlüaş yeyir,
Tələsmir yavaş yeyir.
O, indi şəkər qatar,
Yağ da salar aşına.
Böyüyər, əli çatar,
Düz çinarın başına.

Deyə bilmədi

Ayı balası getdi,
Səhər meyvə bağına.

Uzaqdan hücum etdi,
O, armud budağına.

Hansı dəydi gözünə,
Onu budaqda yedi.
Sevinib, öz-özünə,
«Əcəb dadlıdır», – dedi.

O yedi birdən-birə,
Yemədi yavaş-yavaş.
Ağzından axdı şirə,
Qulaqlarına birbaş.

Gecə qoymadı yatsın,
Əziyyət verdi şirə.
Qulaq az qaldı batsın,
Ana düşdü həşirə.

O, anasına açıb,
Heç nə deyə bilmədi.
Sabahı bağa qaçıb,
Armud yeyə bilmədi.

Qorxaq beçə

Yağış küçədə kəsdi,
Hər yer oldu gölməçə.
Tez gəzməyə tələsdi,
Xınayı xoruz beçə.

Qaldırıb kəkilini,
Gəzə-gəzə küçədə.
Birdən öz şəklini,
Gördü o, gölməçədə.

«Bu, nə çirkin sir-sifət,
Nə pis çıxıb şəklim.
Yox, bu tülküdür əlbət,
Gərək tezəcə əkilim».

Qonaqlıq

Yığışdı bizim evə,
Dovşan, keçi, qaz, dəvə.
Qızıl xoruz çaldı saz,
Nəğmə oxudu Naznaz.

Gətirdim iki tava,
Şəkərbura, paxlava.

Yeyin, oyuncaqlarım,
Ay əziz qonaqlarım.

Axşamacan qaldılar,
Oynadılar, çaldılar.
Çox sevinə-sevinə,
Hərə getdi evinə.

Külək

Axşamacan çalırsan,
Teleqraf tellərini.
Sən necə səs salırsan?
Görmürəm əllərini.
Gah olursan qızılquş,
Gah dönürsən kəhərə.
Sənin adın qoyulmuş,
Bizim doğma şəhərə.

Tar

Bir axşam qışda, qarda,
Qardaşım çaldı tarda.
Yığışdıq xoş avaza,
Qışımız döndü yaza.
Sarı simlər elə bil,
Bülbül kimi açdı gül.

Xəzər

Xəzərəm, göy Xəzərəm,
Bakımızı bəzərəm.
Üzümlü bağlarını,
Sahil boyu gəzərəm.
Körpünü bol saldılar,
Sinəmə yol saldılar.
Çinar-çinar buruqlar,
Boynuma qol saldılar.

Sabirdir adım

Mənim Sabirdir adım,
Bəlkə, şair olmadım.
Onda nə olsun, ana?
Anam dedi ki: «Yaşa
Sabir kimi mərdana».

Sev

Burda sən yaşayan ev,
Dağların, dənizin var.
Sən bu doğma yurdu sev,
Burda sənin izin var.

Söyüdün telləri

Babam əkdə söyüdü,
Yanında çarhovuzun.
Hasar boyu böyüdü,
Saçları uzun-uzun.

Söyüd yaşıl telləri,
Çarhovuzda görürdü.
Əsəndə sübh yelləri,
Darayırdı, hörürdü.

Bakı küləyi

Bakıda axşam, səhər,
Küləklə dolu şəhər.
Küləklər çox-çox olur,
Gah əsir, gah yox olur.
Küləklər gecəyarı,
Göyə sovurur qarı.
Çovğunlu, qışlı olur,
Bəzən yağışlı olur.
Külək əsəndə yayda,
Birdən ən isti ayda.
Çevrilib sərin yelə,
Əsir belədən-belə.
O sanki bir quş olur,
Miz üstə qonmuş olur.

Dəvə

O, oxşamır qoyuna,
Əlin çatmaz boyuna.
Gərək belini əyə,
Sən minəsən dəvəyə.

Mənim yurdunda

Səhra gül açır,
Ürək dil açır.
Ulduza Aya,
Ellər yol açır,
Mənim yurdunda!

Bağça, bağ gözəl,
Aran, dağ gözəl.
Yaratmaq – hünər,
Yaşamaq gözəl,
Mənim yurdunda!

Ona tay, əvəz
Tapıla bilməz.
Halal zəhmətlə,
Ucalır hər kəs,
Mənim yurdunda!

Anam sənə deməyib

Atılırdı, düşürdü,
Bir sərçə gölməçədə.
İslanmışdı sərçənin,
Üstü-başı necə də!

– Soyuqlarsan, çıx sudan! –
Lalə çatdı qaşını:
– Anan sənə deməyib,
İslatma üst-başını?!

Təranə

Nənə eynəyi,
Tapıb sevindi:
– İri görürəm
Düyünü indi!

Qaçdı yanına,
Tezcə Təranə:
– Məni nə boyda
Görürsən, nənə?!

Böyük bağban

– Kim əkib, ata,
Meşədə narı?
– Təbiət, qızım!
– Bəs, almaları,
Bəs, armudları?
– Təbiət, qızım!
– Bu gülləri də
Təbiət əkib?
– Təbiət əkib!
– Əzgilləri də
Təbiət əkib?
– Təbiət əkib!
Üzündə sevinc,
Lalə dayandı:
– Təbiət necə,
Böyük bağbandı!

Qarışqalar niyə qaradı?

– Qaqaş, fikir ver,
Qarışqalara;
Nə üçün onlar,
Qaradır, qara?!

– Bilmirsən, onlar
Qaralıb nədən?!
Günün altında,
Çox işləməkdən!

Cücələrin yuxusu

Cücətək şirin,
Nə fil, nə kirpi,
Nə dovşan yatır.
Nə tülkü, nə at,
Nə ceyran yatır.
Hətta meşələr,

Padşahı şirin.
Olmur yuxusu.
Bu qədər şirin.
Deyimmi niyə?!
Çünki cücələr,
Analarının
Qanadı altda,
Yatır gecələr!

Bizim çayda çimirmiş

Qapımızın yanından,
Axıb gedən çaya bax.
Düşüb çayda yuyunan,
Bu Aya bax, Aya bax!

İndi bildim Ay niyə,
Bir belə parlaq imiş.
Demə, bu Ay hər axşam,
Bizim çayda çimirmiş...

Nəzakətli fil

Fil görməyib tapdadı,
Çəməndə qarışqanı.
Qarışqanın ağrıdan,
Az qaldı çıxı canı.

Nəzakətlə o saat,
Fil çəkildi lap dala.
Dedi: – Sən də gəl,
                    mənim
Ayağımı tapdala!

Keçim

Yenə kəsib,
Keçim yolu.
Qoymur gəlib,
Keçim yolu.

Tutub durub,
Keçidi o.
Gör, necə tərs,
Keçidi o!

Qırdılar telefonu Pis oldu bunun sonu

Ana meymun bir dəfə,
Yamanca zökəm oldu.
Gecə artıdı istisi,
Xəstəlik möhkəm oldu.

Ata meymun bir anda,
İtirdi lap başını:
– Qaç, həkimə zəng elə!
Səslədi qardaşını.

Yubanmadan yüyürdü,
Qardaş həkim çağıra.
Göy talada az qaldı,
Heyrətindən bağıra.

Gördü telefonların,
Əziləkdir dəstəyi.
Birin lap dibindən,
Kəsilibdir dəstəyi.

Kor-peşiman geriyyə,
Qayıtdı tənqənəfəs.
Ata meymun soruşdu:
– Həkim necə oldu bəs?!

Qardaş dedi: – Daş ilə,
Vurub telefonları,
Hansı yaramaz işə,
Qırıb telefonları...

Ata qaldı məəttəl:
– İndi necə edək biz?!
Həkim necə çağırıraq,
Durub hara gedək biz?!

Meymunun balaları,
Dayanmışdı çul kimi.
Qızarmışdı, pörtmüşdü,
Yanaqları pul kimi.

Ağlamaq tutmuş idi,
Bir tərəfdə onları.
Onlar sındırmışdılar,
Axı telefonları...

Ələkbər Salahzadə

İnək

İnəyimiz,
Qaracadı.
Ağ quyuğu,
Yerə çatır.
Buzovuna bax,
Qaşqadı.
Rəngi tamam,
Bambaşqadı.
Yarı sarı,
Yarı ala.
Ana elə,
Bala belə!
Göy ot yeyir,
Hey gövsəyir.
Qaracadır,
İnəyimiz.
Ağ südü var,
İçəni biz.

Xoruz

Quqqulu-qu səsilə,
Erkən oyanar xoruz.
Qırmızı pipiyilə,
Alışar yanar xoruz.
Dan yerinə od düşər,
Səhər gözünü açar.

Qalandıqca ocaqlar,
Tüstüsü göyə uçar.
Erkən duran nənənin,
Tez yadına hin düşər.
Xoruzun hesabına,
Fərələrə dən düşər.

Alabaş

Yavaş, Alabaş!
Mənə hürürsən?
Görürsən mənəm,
Yenə hürürsən...
Yaxşı, bax, tanı,
Hürmə, bir dayan.
Sizin Tağının,
Köhnə dostuyam!

Göbələk

Deyirdi, çöldə,
Çoxdu göbələk.
Gəzdik, yorulduq,
Yoxdu göbələk.
Yağış da yağıb,
Hanı göbələk?
Harda gizləninib,
Çıxmır da bilək!
Barı tapıla,
Yığıb tən bölek.

Yoxdu ki, yoxdu,
Yox yerdən bölək?

İydə

– Bir-birindən,
Dadlı iydə.
Bu budağı,
Azca əy də!
Nə durmusan,
Əy, a Kərim.
Əy, bir tutum,
Sonra dərim.
– Yaxşı, əydim,
Qırmayasan.
– Yox, qoy qırım,
Dərim asan.
Qırıb dərmək,
İstəyəndə.
Elnur qaldı,
Yaman gündə.
Budağını,
Dartdı iydə.

Kim asılıb,
Qaldı göydə?

Göydü şarım

Göydü şarım,
Göydü şarım.
Vurdum, yerə
Dəydi şarım.
Qalxdı göyə,
Yel apardı.
Bir görünməz,
Əl apardı.
Uçdu, uçdu,
Qalxdı, qalxdı.
Arxasınca,
Gözüm qaldı.
Uçdu, uçdu,
Gözdən itdi.
Ulduza, ya
Aya getdi.
Bir ulduzla,
Yarışdımı?

Göydü, göyə,
Qarışdımı?
...Göydü, göydü,
Göydü şarım.
Gedib qaldı,
Göydə şarım!

Çəpiş, çəpərdən aşma

Çəpiş, çəpərdən aşma,
Düşüb, yolma ağacı.
Əlindən dad eləyir,
Armut, alma ağacı.

Çəpiş, aşma çəpərdən,
Düşüb, yolma ağacı.
Qaç get, otunu otlə,
Çəpişsən, yoxsa qayçı?

Görmürsən, bu ağac da,
Hələ körpə ağacdı?
Elə onun özü də,
Qayğımıza möhtacdı.

Vay, çəpiş bu ağacın,
Başına oyun açdı.
Dörd qıç üstə bu qayçı,
Mən bağa girdim – qaçdı!

Nənə, nəyimsən?

Üzümdən öpə-öpə,
Saçımı oxşayırsan.
Sənə su daşımışam,
Mənə yuxa yayırsan.
İynəni də sapladım,
Dedin ki, köməyimsən!
Yaxşı, mən köməyinəm,
Nənə, bəs sən nəyimsən?!

Qış

Qurşağa çıxır,
Az qala qar, qış.
Qorx, quşlar sənə,
Yağdıra qarğış!
Yığış, qış, yığış,
Çaya bax, çaya.
Buz altda qalmış!
Qar əriməmiş,
Sel yeriməmiş.
Şimşək çaxmamış,
Yağış yağmamış,
Yığış, qış, yığış.

İtən top

Gəzir, gəzir, axtarıram,
Nə olub topa, bilmirəm.
Elə özüm gizlətməmişəm,
Özüm də tapa bilmirəm.
Görəsən, şarım hardadı,
Gəlinciyim harda itib?
Uçub gedib, bəlkə, sərçəm,
Quzum, bəlkə, qaçıb gedib?
Təzə topdu, bircə dəfə,
Əlimdən yerə qoymuşam.
Bəlkə, Aysan götürübdü,
Bilmirəm, hara qoymuşam!
Bəlkə, Gülşən gizlədibdi,
Axır gördüm, deyən yoxdu.
Öz topumu öz əlimlə,
Kimə verdim, deyən yoxdu.
Neçə gündü axtarıram,
Nə olub topa, bilmirəm.
Elə özüm gizlətməmişəm,
Özüm də tapa bilmirəm!

Kim görüb qabanı?

Kim görüb,
Harda görüb,
Belə iri qabanı?
Əyilibdi,
Kənara.
Çəkməsinin,
Dabanı!

Sünbül sütüldü

Sünbül,
Sütüldü.
Oda tutdum,
Ütüldü.
Söndü,
Büküldü.
Sünbülün,
Üstdən,
Süngü töküldü.

Cücə cücəni döydü

Cücə sünbül döyürdü,
Cücə cücəni gördü,
Cücə cücəni döydü.
Sünbülü qarğa qapdı,
Cücə gözünü döydü.

Yarpaq açmadı

Küləkli yerdə,
Güllü gül əkdi.
Dedilər: – Güllü,
Bura küləkdi.

Deyilən sözlər,
Onu açmadı.
Güllünün gülü,
Yarpaq açmadı...

Bildirçin

Bildir uçub,
Bağcanı
Meşə bildi,
Bildirçin.

Arzu baxıb çığırdı;
– Çildir, çildir,
Bildirçin!

Dedi: – Hanı quyruğun,
Mənə bildir,
Bildirçin?
Bəlkə, pişik qoparıb,
Neçə ildir,
Bildirçin?!

Ötdü kolun dibində,
Bildir-bildir,
Bildirçin.
Qurbağalar ağladı,
Gildir-gildir,
Bildirçin!

Qarışqalar,
Qaçdılar:
– Udur bizi,
Ay aman.
Udur bir-bir,
Bildirçin!

Bu sarı çəpiş

Necə aşıbdı,
Hasarı çəpiş?
Sarı saqqallı,
Bu sarı çəpiş?!

Təzə tutmuşdu,
Armut calağı.

Ona kim dedi,
Xırıptı calağı?!

Bir də bu bağa,
Dəysə ayağın,
Çəpiş, çıxacaq,
Sallaq qulağın.

May

Aşdı-daşdı çay,
Açdı gül-çiçək.
Gəldi gözəl may,
Sevindi ürək.
Günlər şən keçir,
Coşur arzular.
Gətirdin bizə,
Solmayan bahar.
Dağlar donunu,
Atlasdan geyir.
Hər tərəf, hər yan,
Sənə: – Gəl! – deyir.

Güldü baxışlar,
Yaz günəşindən.
Güldü, sevindi,
Anamız Vətən!

Bulaqlar

Qayaların döşündən,
Qalxıb sızır bulaqlar.
Yaz gələndə soyuyur,
Qışda qızır bulaqlar.

Təbiət uyuyanda,
Gizlənir ağ dumanda...
Şəfəqlə yuyunanda,
Olur qızıl bulaqlar.

Düzəlir düzən yerdə,
Əyilir bərələrdə.
Xəzəlli dərələrdə,
İtib, azır bulaqlar.

Əsri əsrə bağlayır,
Qəlbi cavan saxlayır.
Təbəssümlə çağlayır,
Nəgmə yazır bulaqlar.

Fındıq

Başı dolu,
Fındıq kolu.
Ağırlaşıb,
Tutub yolu.
Topa-topa,
Kollarından.
Əyib dərdik,
Biz fındığı.
Nəm çürüdər,

Yaş yığılsa.
Günə sərdik,
Biz fındığı.
İstəyirsən,
Kisəyə yığ –
Fındığını.
İstər doldur,
Gələn qışa,
Sandığını.

Dostluğun gücü

Bir ağac çöldə,
Boy atarsa tək.
Onu kökündən,
Qopardar külək.
Ağac ağaca,
Arxa durmasa.
Məşə qalxarmı,
Orman olarmı?!
Baş alan sular,
Axıb qovuşar...
Damlı damladan,
Qaçarsa kənar –
Sular birləşib,
Çaylar olarmı,
Ümman olarmı?!
İnsan insanla,
Dosta inamla,
Yaşar dünyada.
Əsl dost dostu,
Unutmaz heç vaxt,
Gətirər yada...
Dostluğun gücü,
Qüdrəti vardır.
Həmdəmi, dostu,
Olan insanın,
Qəlbi bahardır!

Zahid Xəlil

Quşlar

– Ay uşaqlar, meşədə,
Görün nə çox yuva var.
Yarpaqların içində,
Yumaq-yumaq yuvalar.
Yuva var ki, dayazdı,
Qazan qapağı kimi.
Yuva var ki, dərinli,
Çoban papağı kimi.
Bax, buralar qoruqdu,
Adamdan qorxmur quşlar.
Baxdıq heyrət elədik,
Gör bir nə qədər quş var?!
– Baxın-baxın, o quşlar,
Bu ağacdən uçdular.
Uçub o qarşidakı,
Ağaca doluşdular.
Xırdaydı arıquşu,
Elə bil ki, arıydı.
Parıldayan gözləri,
Bapbalaca darıydı.
Qızlarquşu qəşəngdi,
Qanadı rəngbərəngdi.
Quyruğu qıpqırmızı,
Döşü alabəzəkdi.
Səsimizdən qorxdı deyən,
Uçub qaçdı sığırçın.
Kim quş dili bilirsə,
Onu tezəcə çağırırsın.

Şanapipik

– Bu nə quşdur,
Gəzir dik-dik?!
– Onun adı,
Şanapipik.
Dimdiyi var,
İynə kimi.
Gözləri var,
Düymə kimi.
Ayaqları bapbalaca,
Qonar hərdən
Bir ağaca.
Nəgmə deyər:
– Bup, bup, bup, bup.
Məşəməzdə,
Nə var, nə yox?

Bülbül

– Nə qəşəngdir bülbülün,
Gözlərinin qarası.
Qanadı gül yarpağı,
Bapbalaca sinəsi,
Yumurthanın sarısı.
Tükləri bənövşənin,
Ləçəyindən incədir.
Ayağını güllərin,
Tikanları incidir.

Balıq və qarmaq

Uzunburun bir balıq,
Lap dərinədə üzürdü.
Birdən suyun altında,
Bir kiçik qarmaq gördü.
Qarmağa lağ elədi,
Öz-özünə söylədi:
«Balıqlar niyə bundan,
Görəsən, qorxur, axı?!
Mən indicə udaram,
Əyriburun qarmağı».
Balıq qarmağı uddu,
Qarmaq balığı tutdu.

Yay

Gəldi yenə, gəldi yay,
Çəkdi sahillərinə
Adamları dəniz, çay.
Aldı-aldı bizi də,

Öz qoynuna göy Xəzər.
Yorğanımız ləpələr,
Qaçırıq sahil boyu,
Cumuruq göy dənizə.
Bilirik ki, səhərlər,
Tez oyanmaq gərəkdir.
Qışda sağlamlıq üçün,
Yayda yanmaq gərəkdir.

Gilas

Bax, bu ağac gilasdır,
Yaz gəlib, bu ağacın,
Budağından gül asdı.
Sonra güllər büküldü,
Ləçəkləri töküldü.
Yaşıl-yaşıl düymələr,
Böyüdü, gilasa oldu.
Sırğa-sırğa damcılar,
Budaqlardan asıldı.

Qəzəm İsabəyli

Külək

– Ay külək, nə əsirsən?
– Əsməsəm, olmaram mən.
– Olmağının xeyri var?
– Xeyri var ki, varam mən!

– Qışda nə xeyrin var, hə?
– Qışda yağış, qaram mən.
– Yazda bə?
– Ağacları
Oyadan nübaram mən.

– Yayda nəsən, ay dəli?
– Yaydamı... baharam mən.
– Payızda bəs?
– Payızda
Aşib-daşan varam mən.
Bağça dolu xəzələm,
Budaq dolu baram mən!

Qur...Qur...Qur

Anar məktəbə ac gəlib,
Qarmı cur-cur curuldayır.
Sənubər deyir: – Oy, aman,
Qurbağa var, quruldayır!

Rəşad deyir: – Hanı? Hanı?
Verin bir onu bizləyim!
Vüsalə deyir: – Budur, ey,
Anar cibində gizləyib!

Bəxtiyar deyir: – Bəri ver,
Kəsim səsinə!
– Qur-qur-qur...
– Yox, deyəsən, atam canı,
Bu qurbağa qudurubdur!

Zəng vurulur, hamı susur,
Qur-qur susmayı, qaç, gəlir!
Müəllimə gülür: – Deyən,
Anar bu gün də ac gəlib.

Ərköyün

Baxın ona, beşincidir,
Gəl ki, hamını incidir.

Deyir: – Ana, su tök gülə,
Köynəyimi tap, ütülə.

Tez ol, nənə, süz çayımı,
Yır-yığış et çarpayımı.

Ayaqqabım hanı, deyin?!
Gəzin, tapın, təmizləyin!

Çöl-bayırı qar bürüyüb,
Alın belini, cəld kürüyün!

Çantamı kim götürəcək,
Məktəbə kim ötürəcək?!

Baxın ona, beşincidir,
Gəl ki, hamını incidir!

Atlı Vüqar

Mən oğlanam, Vüqar – adım,
Qarğı deyil, atdır atım.

Rəngi qara, ayağı ağ,
Yal-quyruğu saçaq-saçaq.

Ot xırçıldar ağ dişində,
Yer tərپənər yerşindən.

Mən oğlanam, Vüqar – adım.
Qarğı deyil, atdır atım.

Amma qonşu gör nə deyir,
Deyir ki, at sənin deyil!

– Mənim deyil, kimindi bəs?
Cavab ver də sən indi bəs!

– Sənindisə, bir dəfə min!
– Mən minmirəm,
minir əmim!

Əmim minir qarda, buzda,
Mənimkidir at onsuz da!

Burda olsa, qoyardımını
Nəfəs dəərə bircə an da.

Qiləs xala, acıqlan da!
De ki, bala, ayıb deyil?!

At mənimki ola-ola,
Niyə deyir: – Sənin deyil?!

Nə olsun ki, atım bu il,
Qalıb Ağsuda, qışlayıb?!

Qiləs xala, dayım canı,
Azad babam bağışlayıb!

Mən oğlanam, Vüqar – adım,
Qarğı deyil, atdır atım.

Şəhərli oğlan

Deyirəm: – Balıq,
Görmüsən torda?

Deyir: – Görmüşəm,
Televizorda.

– Bəs bulaq necə,
Suyu buz bulaq?
– Görmüşəm, – deyir –
Kinoda ancaq.

– Araz dərindir,
Yoxsa Kür? – dedim –
Hansı hansından
Böyükdür? – dedim.

Dayandı, baxdı,
Üzümə mat-mat...
Dedi: – Müəllim
Keçməyib heç vaxt!

Toplan və sərçə

– A sərçə cik-cik,
Buyur, qonaq ol!
– Yox, yox, istəməz,
Doymuşam, sağ ol!

– Əldən qapardı,
Dişim dəyəni.
Tut çıxıb deyə,
Bəyənmir məni!

Bərəkət

Babamla tezdən,
Həyəət düşdük.
Yerə bir əlcə,
Çörək düşmüşdü.

O boyda kişi,
Çöküb diz üstə.
Götürdü, öpdü,
Qoydu göz üstə.

Nənəm gəlib

Ay çil xoruz, bəsdı day,
Bəsdı saldın həy-haray.
Sən də bil, ey, gəlsənə,
Nənəm gəlib Xəlsədən.

Anam yer salıb, yatıb,
Yaman yorulub arvad.
Məni də çağırdı: – Gəl,
Oğlum, gəl, qucumda yat!

Nənəm yatır yataqda,
Oturmuşam mən ancaq.
Öpürəm üz-gözündən,
Görən haçan duracaq?!

Avtobusda

Əmi yerini verdi,
Məni görən tək durub...
– Ay əmisi, əyləşin,
Uşaq deyil, oddu bu!

– Bu nə sözdü deyirsən,
Nə olsun ki, anacan,
Oynayıram, qaçıram
Səhərdən axşamacan?!

Avtobus ki, ev deyil,
Heç yana çatmır əlim.
Görüb, əmi yer verib,
Sağ olsun, qoy dincəlim!

Nöqtə

Elə bil qara xaldı,
Nöqtə sözün sonunda.
Baxma kiçikliyinə,
Xidməti var onun da.
Heç nə gərəksiz deyil,
Hər şeyin öz yeri var.
O olmasa, cümlələr,
Bir-birinə qarışar.
Nöqtə var isə əgər,
Cümlə bitib, deməli.
Onun durduğu yerdə,
Biz də dayanaq gəlin.

Dəryaz

– Gəzir biçənəyi,
Sənin baban hər yaz.
Gedir ot çalmağa,
Əlində bir dəryaz.
– Dəryaz nədir, nənə?
– Bıy, başıma xeyir.
Bilmir dəryaz nədir,
Bu uşaq nə deyir?
Ona kərənti də,
Söyləyirlər, Araz.
Ay şəhərli oğlan,
Ot biçəndi dəryaz.

Xama və qaymaq

– Bişiribdir nənəm fətir,
Xama gətir, qaymaq gətir.
– Qaymaq nədir, xama nədir?
– İkisi də el sözüdür.
Qaymaq bişmiş südün üzü,
Xama çiy südün üzüdür.

Nənə çörək bişirəndə

– Yoğurmuşam xəmiri,
Bəri ver o dəmiri.
– Dəmirin adı yoxdur?
– Niyə yoxdu, ərsindi.
– Ərsini neyləyirsən?
– Az sual ver, Təhsin, di!
Xəmiri xırda-xırda,
Doğrayacam ərsinlə.
Sonra kündələyəcəm,
Get, məşğul ol dərsinlə!
– Kündəni neyləyirsən?
– Oxlov ilə yayacam.
Yuxa hazır olanda,
Onu sərəcəm saca.
Çevirəcəm şiş ilə,
Bişəcək dadlı yuxa.
Qurtaracaq nəvəmin,
Əlindən mənim yaxam.

Xalça

Təmizlə döşəməni,
Aç, yerə döşə məni.
Tozlansam, çubuq ilə,
Döy məni, döşə məni.
Atma mənim üstümə,
Körpəni, döşəməni.

Tikan

– Böyütkən yığan zaman,
İlişmişəm tikana.
Gətir iynəni, sapı,
Köynəyimi tik, ana.
– Bir az hövsələni bas,
Bıy, bu nədir, ay Abbas?
Ta bundan köynək olmaz,
Dur, gəl, gedək dükana.

Turş nar

Belə söylədi Anar:
– Nə yaman turşsan, a nar.
Bu turşluq alçadadı,
Verirsən alça dadı.
– Xoşuna gəlmir, yemə,
Dadım kimi dad hanı?
Görsə, ağzı sulanar,
Məni bir yol dadanın...

Balaca sürücü

Yaşıl işıqlar yandı,
Qarşımda yol açıxdı.
Matoru işə saldım,
Maşınım yola çıxdı.
Harayladı ki, dostum,
Qabaqda var sərt döngə.
Yollara nabelədsən,
Uzağa getmə, dön gəl.
Deyir, dön gəl, dönərəm,
O mənə dost-doğmadı.
Həyatda insan üçün,
Ən yaxın dost, doğmadı.

Çimərlikdə

Dedim ki, yorulmusan,
Nəfəsini dərd indi.
O yana sarı üzümə,
Ora yaman dərinə.
Elxan sözə baxandı,
Hədələdim, çəkindi.
Orxan isə boğulur,
Tut əlindən, çək indi.
Ağzına şor su dolub,
Unutmaz o bu dadı.
Belə olar e, dostum,
Hə, necəsən, burda dur...

Çiyələyi çiy yedim

Atam yeri şumladı,
Atam şumu ləklədi.
Atam ləki suvardı,
Çiyələk çiçəklədi.

Çiçəkburnu olanda,
Çiyələyi göy yedim,
Evdə bilən olmadı,
Çiyələyi çiy yedim.

Almadan iz yox idi

Qorxmazla bağa getdik,
O, göy qozu daşladı.
Sonra da daşla qırıb,
Qoz yeməyə başladı.

Budaqlara baxanda:
– Qoz yetişməyib, – dedim.
Daşı atıb bir yana,
Doyunca alma yedim.

Ağzı qapqara oldu,
Bildilər ki, qoz yeyib.
Hamı söylədi, Qorxmaz,
Qozu yaman tez yeyib.

Amma mənim üzümə,
Deməyə söz yox idi.
Axı mənim ağzımda,
Almadan iz yox idi.

Pinti tülkü

Bir səhər nənəm dedi:
– Bir canıyanmış tülkü,
Bu gecə hinimizi,
Tamam silib-süpürüb.
Fikirləşdim ki, tülkü,
Nə xeyirxah iş görüb.
Bəs nə görsəm yaxşıdır?
Tülkü bir tük yıgmayıb,
Hin də lələklə dolu.
Pinti nə günə salıb,
Bütün həyəti, yolu!
Heç bilmirəm nənəmin,
Nə gəlibdir xoşuna?
Silməyi, süpürməyi,
Dəysin onun başına.

Mırıq qız

Biri dedi, Aygünün,
İki diş qırıqdı.
Başqası lağ elədi,
Aygünə bax, mırıqdı.

Dili, diş bir yerdə,
Adicə «beş»i tutmur.
«Daş» söyləmək istəyir,
Dilini diş tutmur.

Muncuq kimi salxımdan,
İki gilə dəriblər.
Dişi dilini kəsib,
Dişini çəkdiriblər.

Saat dincini alır

Anam zəngli saatın,
Səsinə oyanırdı,
Məni oyatmaq üçün.

Tez yerimdən dururdum,
Hər gün vaxtlı-vaxtında,
Baxçaya çatmaq üçün.

Gecə səhərə kimi,
Beşiyi yırğalayıb,
Anam yuxusuz qalır.

Bu ağlağan qardaşım,
Anadan olan gündən,
Saat dincini alır.

Siçan-pişik oynayır

Xeyli taxıl topladı,
Atam bu il zəmidən.
Siçanlar daşıyırdı,
Taxılı zirzəmidən.

Zirzəmiyə düşəndən,
Neyləyibdirsə pişik.
Siçanların səsinə,
Hələ eşitməmişik.

Ya pişik siçanları,
Tutub bir-bir danlayır.
Ya da pişik onlarla,
Siçan-pişik oynayır.

Şirəsi olmayan alma

Barat babası ilə,
Bağçaya baş çəkirdi.
Arılar çiçəklərin,
Şirəsini çəkirdi.

Çiçəklərin üstündə,
Barat arını görcək.
Dedi: – Baba, arılar,
Çiçəkləri yeyəcək.

Baba güldü doyunca:
– Dediyimə qulaq as.

Arı tozlandırmasa,
Ağacda meyvə olmaz.

Məhsulu toplayaraq,
Onlar bir yerə çəkir.
Arılar çiçək yemir,
Arılar şirə çəkir.

Barat dedi: – Ay baba,
Daha bir sualım var:
Bəs şirəsi çəkilən,
Almalar şirin olar?

Xırda qalsın

Mağazaya,
Gəldi Yetər:
– Əmi, mənə,
Bir çörək ver,
Bir də dəftər.
– Buyur, qızım.
– Bəs saqqızım?
– Saqqız üçün,
Pul qalmadı.
– Əmi, deyən,
Düz olmadı.
Qoy çörək də,
Qoy dəftər də,
Burda qalsın.
İndi elə,
Hesabla ki,
Saqqız üçün,
Xırda qalsın.

Ya köynək, ya dondurma

Ana yuyub köynəyi,
Ütülədi təzədən.
Paltar tərtəmiz oldu,
Seçilmədi təzədən.

Ana dəcəl oğlunu,
Ha danlasa da, yenə.
Bir dondurma pulunu,
Qoydu onun cibinə.

– Mənim ağıllı oğlum,
Çalış ki, pinti olma.
Dondurmanı yeyəndə,
Üstünə ləkə salma.

Uşaq sakitcə durub,
Dinməzcə süzdü onu:
– Ya köynəyi ver mənə,
Ya dondurma pulunu.

Qonşulardan utanır

Dünən nəlbəkədəki,
Balı pişiyim yedi.
Yalı yerə boşaltdım,
Yalı pişiyim yedi.

Qarışqa qənd istədi,
Qabı yerə boşaltdım.
Qonşunun toyuğuna,
Çaşıb bir kəsək atdım.

Bir budağı qıranda,
Qışqırır qonşu xala:
– Ağaclarla nə işin,
Utanmırsan, ay bala?

Bir kağız yandıranda,
– Utanmırsan, ay uşaq?
Bir şüşə sındıranda,
– Utanmırsan, ay uşaq?

Babam məndən böyükdür,
Babam hər şeyi qanır.
Mənim yerimə babam,
Qonşulardan utanır.

Nigarın arzusu

Nigar babası alan,
Səkkiz təzə dəftəri,
Bir dona, dondurmaya,
Dəyişməyə hazırıdı.
Axı ağ dəftərlərə,
Nigar hələ də «A»nı,
Əyri-üyrü yazırdı.
Onun xətti əyilir,
Cərgələr birləşirdi.
Dəftər-kitaba baxıb,
Nigar fikirləşirdi:
– Ya yazı dərslərində,
Birinciyə gedənin,
Əlindən tutaydılar.
Ya da ki, dəftərləri,
Əlifba kitabıtək,
Yazılı sataydılar.

Kərimin kibriti

Gördüm yenə Kərimi,
Əlində bir kibrit var.
Bildim ki, otdan sonra,
Alışacaq ağaclar.

Qorxdum ki, tüstü tuta,
Yenə bütün dərəni.
O məni çağırırdı,
Mən yangınsöndürəni.

İki gündəlik alsın

Gündəliyi istəyir,
Gülər müəllimə gündə.
Giley-güzar doludur,
Mənim gündəliyimdə.

«Üç»ün yanında sual,
«İki»dən sonra məktub.
Gündəliyə baxanda,
Anamın hirsli tutub.

O, gündəlik istəyir,
Bu, gündəlik soruşur.
Başım axşama qədər,
Gündəliyə qarışır.

Atama dedim, mənə,
İki gündəlik alsın.
Biri daim anamda,
Biri məktəbdə qalsın.

Sevda heç kimi sevmir

Sevmədiyi uşağın,
Biri dəcəl Həsəndi.
Könül ilə oynamır,
Deyir, Könül kəsəndi.

Deyir, Tellinin teli,
Çox vaxt dağınıq olur.
Yaşarın əl-ayağı,
Həmişə yanıq olur.

Pişik payını yeyib,
Taxtapuşdan enməyir.
Qəzəbindən pişiyin,
Gözünə görünməyir.

Ona iynə vurubdur,
O da həkimi sevmir.
Sevdanı ağıladanda
Sevda heç kimi sevmir.

Qəşəm Nəcəfzadə

Şabalıd

Üşümüşdü şabalıd,
Geyinmişdi çuxasın.
Tural qoydu sobaya,
O, tez açdı yaxasın.

İtmış nəgmə

Sevinc unutdu birdən,
Nəgmənin sözlərini.
Nəgməni tapmaq üçün,
O yumdu gözlərini.

Heç düşmədi yadına,
Ha çalışdı, çalışdı.
Nəgməni ürəyindən,
Kimsə oğurlamışdı.

Nəgmə

– Ay qızım, oxu bir də,
O nəgməni nə olar?
– Ay ata, olmaz axı,
Birdən nəgməm yorular.

Atlı qarışqanın nağılı

Altı atlı qarışqa,
Bu yolları qarışdar.
Qara daşın altına,
Altısı da yığışar.

Altı atlı qarışqa,
Altlarında atları.
Çapa-çapa gəzərlər,
Çəmən-çəmən otları.

Atlanarlar düşərlər,
Daş altıdır yurdları.
Gecə ayaqlarına,
Bağlayarlar atları.

Quzu

Qumral qoyunum tez-tez,
Quzusunu yaladı.
Neyləsin ki, quzusu,
Yenə ala-buladı.

Quşlar yığılar

Ağac olmasa, görən,
Quşlar hara yığılar?
Əmi, kəsmə ağacı,
Axı quşlar yığılar.

Quşlar da...

Yazılıb ağaca,
Turalın adı.
Quşlar da orda,
Yuva qurmadı.

Yatmış dəniz şekli

– Ana, dəniz çəkmişəm,
Sular axsa da, dolmaz.
– Yox qızım, yanılmısan,
Dəniz dalğasız olmaz.

Dəniz coşar, ha daşar,
Şahə qalxar dalğası.
Hər xırda gölməçədən,
Dəniz olmaz, qadası.

– Yatan zaman çəkmişəm,
Mən dənizi, ay ana.
Oyansa, bu dənizim,
Dönəcəkdir tufana.

Gözümü yuma bilmərəm

– Otağı süpür, qızım,
– Süpürmüşəm, anacan!

– Mənə su gətir, qızım,
– Gətirmişəm, anacan!
– Paltarları yumusan?
– İndi yudum, anacan!
– Çörəyini yemisən?
– Yedim, yedim, anacan!
– Di gözünü yum, görüm,
Sənə bir şey göstərim.
– Gözümü yumsam, ana,
Sənsiz qalaram axı.
İstəmirəm birçə an,
Mən sənsiz yaşamağı.

Sevincin əlifbası

Sevinc «1» yazıb,
Düz özü boyda.
«O» hərfini də,
Öz gözü boyda.

Birdən Pe-nin,
Qulağın dartır.
Birdən A-nın,
Yanında yatır.

Həriflər onu,
Çox incidirlər.
Bir də görürsən,
Yallı gedirlər.

Sevinc belədi,
Nə deyək ona.
Düz üç gündü ki,
Hey yazır «Ana».

Güllü don

Sevincin donu,
Çiçək-çiçəkdi.
Elə bil donu,
Çiçəkləyibdi.

Baxır Sevilə,
O gülə-gülə.
Sevilsə deyir:
– Mənim donum gül,
Açmayıb hələ.

Tural və dəniz

– Dəniz, dəniz, ay dəniz,
İndi yaman acmısan.
Uzadıb əllərini,
Sahilini qucmusan.

Yemək üçün indi sən,
Yamanca ağlayırsan.
İçindəki balığı,
Nə vaxta saxlayırsan?

Yoxsa sənə gülərlər,
Ye, balıqdan doyunca.
Çaylar su gətirərlər,
İndi sənə ovcunda.

– Bu sözümlü, ay Tural,
Sırğa elə qulağa.
Dəniz acından ölər,
Amma dəyməz balığa.

Əlifbam

Hərflərin yuvası,
Əlifbam, ay əlifbam.
Şirin ana laylası,
Əlifbam, ay əlifbam.

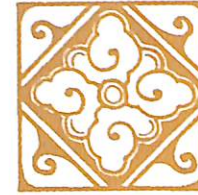
Anamın səsi səndə,
Körpə nəfəsim səndə.
Arzum, həvəsim səndə,
Əlifbam, ay əlifbam.

Sən mənim ilk kitabım,
Vətənim, yurdum, adım.
Vərəqlərin qanadım,
Əlifbam, ay əlifbam.

Təzə kövrək çiçəyəm,
Səndən su içəcəyəm.
Sənə and içəcəyəm,
Əlifbam, ay əlifbam.

Çiçəkli xalça

Xalça çiçək-çiçəkdi,
Hər ilməsi göyçəkdi.
Sevinc bir çiçəyindən,
Tutdu çəkdi, ha çəkdi.
Nə çiçək qopdu yerdən,
Nə də xalça əl çəkdi.

Sevinc Nuruqızı

Yaz

Yolüstü görüşdülər,
Qış gedirdi evinə.
Yaz gəlirdi fərəhlə,
Çox sevinə-sevinə.
Yazı görüb qorxdu, qış,
Yumşaq qarı əridi.
Suya dönüb, sel olub,
Çaya doğru yeridi.
Novruzgülü səsləyib,
Oyatdı bənövşəni.
Yatan heyvanlar durub,
Seyrə çıxdı meşəni.
Qaranquşlar, bülbüllər,
Gəlib qondu eyvana.
Yaz bir ətək çiçəyi,
Gülü səpdi hər yana.

Bakım

İşıqları sayrısan,
Gözəl şəhərim, Bakı!
Xəzərimin qoynunu,
Bəzər, şəhərim Bakı!

Buruqları daranar,
İlıq gilavarıyla.
Gözəl Bakım öyünər,
Xəzərinin barıyla.

Gecələr sahilinə,
Gəmilər yan alarlar.
Qəhrəmanlar dənizdə,
Dəmir şəhər salarlar.

Qız qalası göz qoyar,
Bakımıza əzəldən.
Bir dəli xəzri əsər,
Şahə qalxan Xəzərdən.

Bakımın dar gününə,
Buruqları dirəkdir.
Azərbaycan bir candır,
Bakı canda ürəkdir!

Tək nübar

Həyətdəki balaca,
Ağac gətirib nübar.
Üstündə bircə dənə,
Qıpqırmızı giləs var.

Hamı sevib boyunu,
Hamı çəkib nazını.
Amma heç bir kəs dərmir,
Onun tək giləsini.

Baba qazıb dibini,
Suyunu verib nənə.
Ağac da gətiribdir,
Nübarı bircə dənə.

Axı onu kim yesin,
Baba, yoxsa ki, nənə?
Gedib-gəlib gilasə,
Baxdılar dönə-dönə.

Bir gün səhər erkəndən,
Gördülər ki, yoxdur bar.
Quşlar yığışib onu,
Birgə ediblər nübar.

Mətin ol

Cərgələn Vətənə doğru,
Qoy, sökülsün düşmən bağı.
Sal namərd canına ağrı,
Mətin ol, eloğlum, mətin!

Hayqıranda dağ titrəsin,
Torpağına girən kəsin.
Canına od salsın səsin,
Mətin ol, eloğlum, mətin!

Dırnaqlarda gedir elin,
Qarşısını al, bu selin.
Namərdə bənd atsin əlin,
Mətin ol, eloğlum, mətin!

Yurd yolunda canından keç,
Zəfər badəsin qaldır, iç.
Dostu tanı, düşməni seç,
Mətin ol, eloğlum, mətin!

Yurdlar qurtar, cəbhələr yar,
Yağıya olsun cahan dar.
Vətən desin:

«Mərd oğlum var!»

Mətin ol, eloğlum, mətin!

Yelləncək

Bir almanın içində,
Qardaş almaqurdular.
Yellənməkçün tələsik,
Bir yelləncək qurdular.

Əvvəlcə növbə ilə,
Həvəslə yelləndilər.
Çox keçmədi qardaşlar,
Dindilər, dilləndilər.

O dedi: – Mən qurmuşam!
Bu dedi: – Mən qurmuşam!
O dedi: – Yelləncəyin,
Düyünün mən vurmuşam.

O qədər dalaşdılar,
Alma qopdu yerindən.
Atılıb yelləncəyin,
Tutdular kəndirindən.

Alma yerə düşəndə,
Bərk əzildi başları.
Cığallıq yaman hala,
Saldı qurd qardaşları.

Qazan

Bir qarnı var,
İki qolu.
Gah boş olur,
Gah da dolu.

Səxavətdə,
Yox ona tay.
Gec yetişsəm,
Saxlayır pay.

Bu igidin,
Adı qazan.
Gah soyuyan,
Gah da qızan.

Meşə adlı şəhərdə

Meşə adlı şəhərdə,
Yaşayırlar heyvanlar.
Bir səhər durublar ki,
Bu şəhərə yağıb qar.

Ağappaqdır hər tərəf,
Yuvalar buz kimidir.
Par-par parıldayır qar,
Ələnmiş duz kimidir.

Quşlar əsir soyuqdan,
Oxuyurlar cik, cik, cik.
Yellədiyub yuvasından,
Qarı çırpır sərçəcik.

Canavar veyllənir,
Heç nə keçmir dişinə.

Meşədə külək yenə,
Başlayıb öz işinə.

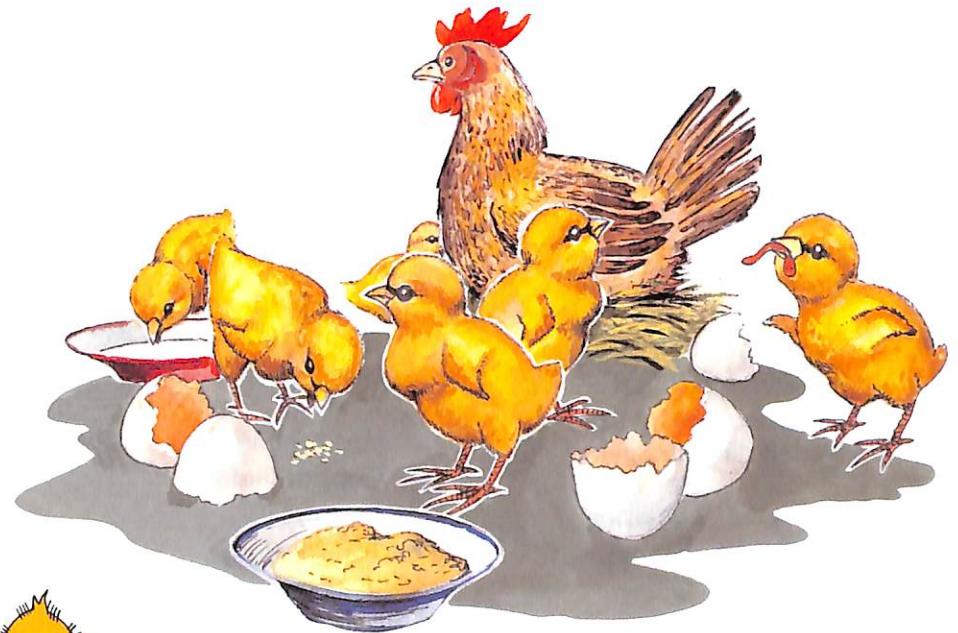
Dələ küncdəki otu,
Döşəyib yatağına.
Sonra örtüb qapımı,
Çəkilib otağına.

Meşə adlı şəhərdə,
Uyuyan var, yatan var.
Qarda mayallaq aşan,
Qar içində batan var.

Cücələr

Yumurtadan onu da,
Çıxıbdır bir gecədə.
Cücələr bir-birinə,
Bənzəyirlər necə də!

Nə xoruzu bilinir,
Nə də həkə fərəsi.
Anasına töhfədir,
Cücələrin hərəsi.

Çil toyuq qoyub «cücə»
Hamısının adını.
Altına yığmaq üçün,
Açıbdır qanadını.

Qayğanaq

Nənəm bişirib,
Dadlı qayğanaq.
Dörd bir tərəfi,
Çırtıldayan yağ.

Elə bil nənəm,
Nəlac qalıb.
Alıb günəşi,
Tavaya salıb.

Ortası sarı,
Kənarları ağ.
Yəsəm, qollarım,
Güclü olacaq.

Suallar

Maşınımı sökmüşəm,
Görüm içində nə var.
Axı necə açılır,
Örtülür bu qapılar?!

Tapancamı sındırıb,
Baxmaq istəmişəm mən.
Görüm, o nə atır ki,
Yıxılıb ölüür düşmən?!

Küsüb məndən oyuncaq,
Ayı, dovşan, canavar.
Çünki açıb baxmışam,
Nədən düzəlib onlar.

Mənə dəcəl deyirlər,
Mənim nə günahım var?!

Sökür oyuncaqları,
İçimdəki suallar.

Siçan bala

Dərsə gedir,
Siçan bala.
Dostlarından,
Qalmır dala.

Nə «üç» alır,
Nə də «iki».
Bilir bütün,
Ciki, biki.

Ciyildəmək,
Dərsi keçir.
Pəndiri çox,
Yaxşı seçir.

Tələləri,
Aça bilir.
Ət götürüb,
Qaçma bilir.

Dişi kəsir,
Hər yetəni.
Yaxşı axtarır,
İtəni.

Kitabları,
Cırıq-cırıq.
Utanmır o,
Bircə qırıq.

Hər zəngdə,
Çıxır deşikdən.
Hal-əhval,
Tutur eşikdən.

